

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie zmienia dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla (Dz.U. poz. 1272) i stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 127a ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz.U. z 2026 r. poz. 69), dalej jako: „Pgg”. Zgodnie z upoważnieniem ustawowym minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, obszary, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym w formie zestawienia współrzędnych geograficznych, uwzględniając uwarunkowania geologiczne i przyrodnicze oraz charakterystykę kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, a także ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

Celem rozporządzenia jest określenie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla. Zgodnie z Pgg pod pojęciem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla należy rozumieć podziemne składowisko dwutlenku węgla i otaczające je formacje geologiczne, które mogą mieć wpływ na stabilność i bezpieczeństwo podziemnego składowania dwutlenku węgla. W obrębie wyznaczonych w projekcie obszarów dopuszczalne będzie poszukiwanie, rozpoznawanie i dokumentowanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, spełniających wymagania określone w art. 127a ust. 2 Pgg, tj. ich lokalizacja w górotworze będzie możliwa w obrębie formacji geologicznych, spełniających zarówno kryteria dotyczące skał zbiornikowych, jak i skał uszczelniających, stanowiących naturalną barierę geologiczną dla ewentualnego wycieku dwutlenku węgla i jego wydostania się poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, jeżeli z charakterystyki i oceny zawartej w zatwierdzonej dokumentacji geologicznej będzie wynikać, że formacje te lub ich części są odpowiednie do podziemnego składowania dwutlenku węgla. Podziemne składowiska dwutlenku węgla będą natomiast zlokalizowane w obrębie ww. kompleksów, przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających m.in. z art. 127a ust. 3 Pgg, który wskazuje, że zabronione jest podziemne składowanie dwutlenku węgla na obszarach stref ochronnych ujęć wody i na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, na obszarach górniczych utworzonych dla solanek, wód leczniczych i termalnych, na obszarach mogących powodować naruszenie zasady racjonalnej gospodarki złożem kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 Pgg, w słupie wody rozumianym jako pionowa ciągła masa wód powierzchniowych od powierzchni do osadów dennych oraz na obszarach występowania lub zagrożonych oddziaływaniem gwałtownych zjawisk, mogących uniemożliwić bezpieczną eksploatację podziemnego składowiska dwutlenku węgla.

Projektowana regulacja zmienia dotychczas obowiązujące przepisy transponujące art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.), dalej jako: „dyrektywa CCS”, zgodnie z którymi państwa członkowskie zachowują prawo do określenia obszarów, na których można wybierać lokalizację podziemnego składowiska dwutlenku węgla. Obejmuje to również prawo do niezezwalania na podziemne składowanie dwutlenku węgla na części lub całości terytorium kraju. Dotychczas obszary, na których można było lokalizować kompleksy podziemnego

składowania dwutlenku węgla, w tym podziemne składowiska dwutlenku węgla, były wyznaczone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Ustawą z dnia 16 czerwca 2023 r. *o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. poz. 2029 z późn. zm.) wprowadzono szereg zmian dotyczących podziemnego składowania dwutlenku węgla, związanych m.in. z rezygnacją ze stosowania przepisów dotyczących podziemnego składowania dwutlenku węgla wyłącznie do projektów demonstracyjnych wychwytu i składowania dwutlenku węgla, a także wprowadzono przepisy umożliwiające połączenie wspomaganie wydobywania węglowodorów ze złóż z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla. Rosnące zainteresowanie prowadzeniem działalności w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla (np. w przedsiębiorstwach sektora energochłonnego) wynika m.in. ze zmian w przepisach unijnych w szczególności związanych ze zwiększeniem celu emisyjnego na 2030 r., rezygnacją z bezpłatnych uprawnień do emisji CO₂ w ramach przepisów ETS (Europejski System Handlu Emisjami) oraz stopniowym ograniczeniem dostępnej puli tych uprawnień. Ponadto w związku z wejściem w życie Rozporządzenia Parlamentu i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724, podmioty prowadzące działalność w zakresie wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego w Polsce zostały objęte obowiązkami w zakresie realizacji indywidualnych wkładów w osiągnięciu unijnego celu dostępnej mocy zatłaczania dwutlenku węgla do 2030 r.

Zatłaczanie dwutlenku węgla do głębokich formacji geologicznych jest częścią technologii CCS (Carbon Capture and Storage – wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla). Technologia CCS polega na wychwytywaniu różnymi metodami dwutlenku węgla z procesów przemysłowych lub energetycznych, a następnie jego transporcie i trwałym składowaniu w formacjach i strukturach geologicznych o odpowiedniej pojemności, celem zapobieżenia jego emisji do atmosfery. Technologia ta stanowi jedno z narzędzi realizacji polityki klimatycznej, w szczególności dla sektorów charakteryzujących się wysokimi emisjami procesowymi, jak np. elektrownie, cementownie, rafinerie, przemysł chemiczny czy hutnictwo. Według danych Global CCS Institute, International Energy Agency i innych ogólnodostępnych danych gromadzonych przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB) w chwili obecnej funkcjonują na świecie 54 projekty CCS obejmujące zatłaczanie dwutlenku węgla do struktur geologicznych w skali przemysłowej, tzn. co najmniej 100 tys. ton CO₂/rok (najstarszy od 1972 r., w USA). Ponadto 11 projektów w takiej skali funkcjonowało w ubiegłych dekadach (zasadniczo jako duże projekty pilotażowe lub demonstracyjne) i zostało zakończonych. Historycznie największe doświadczenia (i największą liczbę projektów) w zakresie stosowania technologii CCS na świecie mają USA, gdzie początkowo zatłaczanie CO₂ stosowano wyłącznie do wspomaganie wydobywania ropy naftowej (CO₂-EOR), a następnie także do formacji solankowych na lądzie. Kolejnym krajem po USA mającym największe doświadczenie na świecie jest Kanada, zaś w Europie - Norwegia (do zatłaczania CO₂ wykorzystywane są formacje solankowe pod dnem Morza Północnego). W Azji główne doświadczenia w zakresie CCS pochodzą z Chin oraz w mniejszym stopniu z regionu Zatoki Perskiej (Katar, ZEA, Arabia Saudyjska – głównie CO₂-EOR), zaś w ostatniej dekadzie do grona krajów wiodących w zakresie CCS dołączyła Australia. W Europie poza wiodącą Norwegią i specyficznym przypadkiem Węgier (CO₂-EOR w niedużej skali), stosunkowo zaawansowane są też takie kraje jak: Dania, Grecja, Holandia, Wielka Brytania i Włochy, gdzie aktualnie uruchamiane są projekty CCS obejmujące komercyjne podziemne składowanie CO₂ pod dnem morskim (w tym w projekcie duńskim i włoskim rozpoczęto już składowanie w skali pilotażowej). W Polsce nie realizowano dotychczas komercyjnych projektów polegających na podziemnym składowaniu CO₂. Problematyka wykorzystania technologii CCS w Polsce do tej pory rozpatrywana była jedynie w skali badawczej.

Założenia unijnej i krajowej polityki klimatycznej wskazują na potrzebę intensyfikacji działań związanych z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla na terytorium Polski. W związku z tym w niniejszym projekcie zaproponowano rozszerzenie obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.

W latach 2008-2013 przeprowadzone zostały badania wstępne w ramach programu krajowego rozpoznania struktur przeznaczonych do podziemnego składowania dwutlenku węgla, których wyniki przedstawiono w opracowaniu pn. „Rozpoznanie formacji i struktur do bezpiecznego geologicznego składowania CO₂ wraz z ich programem monitorowania”, 2013 r. (zadanie zostało wykonane przez konsorcjum pod przewodnictwem PIG-PIB). Dodatkowe badania były prowadzone w latach 2018-2025 m.in. w ośrodkach naukowych takich jak AGH w Krakowie, PIG-PIB, INIG-PIB, IGSMiE PAN (np.: projekty unijne CCUS-ZEN i GSEU, zadanie państwowej służby geologicznej pn.: „Ocena stopnia szczelności oraz charakterystyka geologiczna i geomechaniczna wybranych struktur na potrzeby podziemnego magazynowania i składowania substancji na obszarze Niżu Polskiego”). Wiążące się z tą problematyką badania prowadził zespół AGH od lat osiemdziesiątych wydając szereg opracowań np.: atlasy geotermalne w rejonach Niżu Polskiego i innych obszarach Polski. Jednym z wyników tych badań są zebrane wstępne informacje o drogach migracji głębokich wód podziemnych, parametrach filtracyjnych i parametrach zbiornikowych. Kompleksowe podsumowanie analizy dostępnych informacji, na potrzeby określenia potencjalnych lokalizacji kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla w przedmiotowym rozporządzeniu, przeprowadził zespół roboczy Rady Gospodarowania Zasobami Ziemi (RGZZ), działającej jako organ pomocniczy Ministra Klimatu i Środowiska.

W oparciu o ocenę dostępnych informacji na temat warunków powierzchniowych i wglębnych, wstępna selekcja obszarów lokalizacji umożliwiła wskazanie potencjalnych rejonów lokalizacji przeznaczonych do dalszych badań geologicznych przed uzyskaniem koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla. Projekt rozporządzenia wskazuje 18 obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla wyznaczonych na lądzie oraz w obrębie wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazane w rozporządzeniu obszary zostały wytypowane na podstawie analizy danych geologicznych, hydrogeologicznych, geofizycznych oraz środowiskowych. Wybrane struktury spełniają podstawowe kryteria bezpieczeństwa – zapewniają odpowiednie warunki geologiczne niezbędne do trwałego i szczelnego składowania dwutlenku węgla, minimalizując ryzyko jego migracji do powierzchni oraz oddziaływania na ludzi i środowisko.

Należy również zaznaczyć, że ze względu na charakter budowy geologicznej Polski, stopień jej skomplikowania i inne, szczegółowe uwarunkowania, w granicach wyznaczonych 18 obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, mogą znajdować się struktury odpowiednie dla podziemnego składowania dwutlenku węgla jak i takie, które z różnych przyczyn nie kwalifikują się do tego celu. Uznanie, że dana formacja geologiczna jest odpowiednia do podziemnego składowania dwutlenku węgla i możliwość udokumentowania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla zależy od spełnienia szeregu warunków, wymagających przeprowadzenia szczegółowych badań w poszczególnych strukturach. Dopiero ich wykonanie i interpretacja mogą skutkować zarówno uznaniem struktury za odpowiednią, w tym wystarczająco bezpieczną lub też wykluczyć daną strukturę z możliwości podziemnego składowania dwutlenku węgla. Wybór danej struktury do szczegółowych badań wymaga też oceny jej przydatności do określonego, indywidualnego zamierzenia inwestycyjnego oraz spełnienia szeregu warunków, związanych np. z brakiem konfliktowości z aktualnym zagospodarowaniem struktur i powierzchni terenu albo rozmieszczeniem ludności.

Wykaz współrzędnych 18 obszarów, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla przedstawia załącznik do rozporządzenia. Jak wskazano powyżej, zgodnie z Pgg pod pojęciem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla należy rozumieć podziemne składowisko dwutlenku węgla i otaczające je formacje geologiczne, które mogą mieć wpływ na stabilność i bezpieczeństwo podziemnego składowania dwutlenku węgla. W projekcie rozporządzenia określono rodzaje struktur geologicznych przeznaczonych do podziemnego składowania dwutlenku węgla tj. złoża węglowodorów, których strop położony jest poniżej 900 m p.p.t. (pod pojęciem tym należy rozumieć złoża wyeksploatowane, częściowo wyeksploatowane lub będące w trakcie eksploatacji – w przypadku procesu wspomaganego wydobycia węglowodorów połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla) albo poziomy wysoko zmineralizowanych wód podziemnych, tzw. solankowe poziomy wodonośne, położone poniżej 900 m p.p.t. Regulacje będą miały również zastosowanie do procesu wspomaganego wydobycia węglowodorów połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla. W wyznaczonych współrzędnych w rozporządzeniu granicach obszarów możliwe będzie prowadzenie badań mających na celu udokumentowanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, obejmujących ww. struktury.

Rejony występowania potencjalnych struktur węglowodorowych zostały wyznaczone w oparciu o dane obszarów górniczych wybranych struktur na terenie Niżu Polskiego i zapadliska przedkarpackiego. Lokalizacja ich w rzucie pionowym może pokrywać się z lokalizacją obszarów solankowych poziomów wodonośnych przeznaczonych wstępnie do podziemnego składowania, jednak struktury te umiejscowione są na różnych głębokościach.

Wskazane struktury piaskowcowe solankowych poziomów wodonośnych posiadają znaczną pojemność i rozległość, która pozwala na ograniczenie represji hydrodynamicznej wynikającej z procesu zatłaczania dwutlenku węgla, ograniczenie ryzyka jego migracji poza granice potencjalnych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Wskazany w projekcie rozporządzenia obszar morski w wyłącznej strefie ekonomicznej obejmuje kambryjskie formacje solankowe wraz z występującymi w ich obrębie strukturami węglowodorowymi. Występujący tam zbiornik kambryjski obejmuje warstwy wodonośne w piaskowcach kambru środkowego i złoża węglowodorów występujące w pułapkach strukturalnych w piaskowcach kambru środkowego (ponad warstwami wodonośnymi), zatem warstwy wodonośne i złoża węglowodorów występują w tej samej formacji geologicznej. Obszar ten został wskazany w opracowaniu „Rozpoznanie formacji i struktur do bezpiecznego geologicznego składowania CO₂ wraz z ich programem monitorowania”, 2013 r. Wydając rozporządzenie z 2014 r. zdecydowano, że obszar wskazany w ww. opracowaniu zostanie ograniczony do występowania złóż węglowodorów z otoczeniem. Jednak w związku z rosnącym zainteresowaniem prowadzeniem działalności w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla wynikającym również ze zmian w przepisach unijnych, w szczególności związanych ze zwiększeniem celu emisyjnego na 2030 r., rezygnacją z bezpłatnych uprawnień do emisji CO₂ w ramach przepisów ETS (Europejski System Handlu Emisjami) oraz stopniowym ograniczeniem dostępnej puli tych uprawnień, w projekcie rozporządzenia zaproponowano rozszerzenie obszaru morskiego, na którym dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla do całości obszaru wskazanego uprzednio w ww. opracowaniu z 2013 r.

Należy zaznaczyć, że określenie w rozporządzeniu obszarów, w których mogą zostać zlokalizowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla w postaci współrzędnych punktów wyznaczających granice tych obszarów stanowią dopiero pierwszy, wstępny etap, prowadzący do dalszych badań geologicznych, jednak nie przesądza o ostatecznym położeniu podziemnych składowisk dwutlenku węgla.

Dalsze etapy prac, które będą mogły być prowadzone w wyznaczonych w rozporządzeniu lokalizacjach kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla rozpoczynają się od etapu poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania węgla, odbywającego się na podstawie projektu robót geologicznych, zatwierdanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw środowiska. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 45 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz.U. poz. 1839 z późn. zm.) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla: (1) na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej; (2) wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 100 m; (3) połączone z pilotażowym podziemnym zatłaczaniem dwutlenku węgla, jest zaliczane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zatem przed uzyskaniem decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych na taką działalność konieczne będzie uzyskanie przez przedsiębiorcę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 4c ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.). Inwestycje te będą realizowane zgodnie z wymaganiami ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, a tym samym istnieje mechanizm, który zapewni m.in. dbałość o zasoby przyrodnicze, w szczególności te objęte przestrzennymi formami ochrony przyrody.

Na etapie sporządzania projektów robót geologicznych uwzględniane będą obowiązujące dla danego obszaru uwarunkowania planistyczne, w szczególności wynikające z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz z planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej. Zgodnie z art. 7 Pgg podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą (m.in. wykonywanie robót geologicznych na podstawie zatwierzonego projektu robót geologicznych) jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach. W myśl art. 80 ust. 5 Pgg zatwierdzenie projektu robót geologicznych wymaga opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania robót geologicznych. Ponadto zgodnie z art. 8 Pgg decyzje wydawane na podstawie ustawy Pgg, które dotyczą morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego oraz pasa nadbrzeżnego, wymagają uzgodnienia z dyrektorem właściwego urzędu morskiego, a decyzje, które dotyczą wyłącznej strefy ekonomicznej, wymagają uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej. Oznacza to, że organy odpowiadające za zagospodarowanie obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej będą mogły w wiążący sposób zająć stanowisko w przypadku niezgodności projektowanych robót geologicznych, mających na celu poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla, z planem zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, z uwzględnieniem wydanych pozwoleń na wznoszenie lub wykorzystanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich.

Podmiot, który w wyniku prac i robót geologicznych rozpozna kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla przedstawi wyniki tych prac w dokumentacji hydrogeologicznej oraz w dokumentacji geologiczno-inżynierskiej, zatwierdzanych w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw środowiska. Dokumentacje te w sposób szczegółowy przedstawią również m.in. ocenę możliwości wykonania projektowanej inwestycji z charakterystyką zagrożeń dla bezpieczeństwa powszechnego oraz dla środowiska na etapie jej budowy, eksploatacji i likwidacji oraz po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, a także w przypadku awarii, wskazania i zalecenia dotyczące konieczności wprowadzenia rozwiązań w celu zminimalizowania wpływu podziemnego składowania dwutlenku węgla na środowisko wraz z propozycjami zabezpieczeń na etapie likwidacji i po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla. Szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji

hydrogeologicznej określającej warunki hydrogeologiczne w związku z zamierzonym podziemnym składowaniem dwutlenku węgla oraz dokumentacji geologiczno-inżynierskiej sporządzonej w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby podziemnego składowania dwutlenku węgla określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej (Dz.U. poz. 2033).

W kolejnym etapie, następującym po przeprowadzeniu badań poszukiwawczo – rozpoznanych (w szczególności prac i robót geologicznych), które doprowadzą do udokumentowaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 72 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z § 2 ust. 1 pkt 52 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z którym podziemne składowanie dwutlenku węgla zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko), będzie można wystąpić do ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o udzielenie koncesji (pozwolenia) na podziemne składowanie dwutlenku węgla. Należy podkreślić, że we wniosku o udzielenie koncesji określa się m.in. ocenę bezpieczeństwa długoterminowego składowania dwutlenku węgla oraz proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia na realizację poszczególnych obowiązków, w tym finansowania kosztów monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz prowadzenia monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla przez okres nie krótszy niż 20 lat od dnia jego zamknięcia (art. 27a Pgg). Samej zaś koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla udziela się pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia finansowego należytego wykonywania obowiązków związanych z eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla oraz likwidacją zakładu górniczego (art. 28a Pgg). Analogiczne wymagania dotyczą również działalności w zakresie wydobywania węglowodorów ze złóż połączonego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 29 ust 1 pkt 2 Pgg w przypadku jeżeli zamierzona działalność uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub w przepisach odrębnych, a w przypadku braku tych planów – uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób wynikający z planu ogólnego gminy lub z przepisów odrębnych, organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.

Na każdym etapie procedur administracyjnych zapewniona będzie zatem dbałość o bezpieczeństwo środowiska, a także zdrowia i życia ludzi. Należy również dodać, że powyżej wymieniono tylko najważniejsze etapy procesu inwestycyjnego związanego z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, wynikające z Pgg. Prowadzenie takiej działalności wymaga bowiem szeregu dodatkowych decyzji (w tym inwestycyjnych) i pozwoleń.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Z uwagi na ważny interes publiczny polegający na wyznaczeniu nowych obszarów, na których dopuszczalne jest składowanie dwutlenku węgla, zasadne jest odstąpienie od zasady określonej w § 1 ust. 1 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji

norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji technicznej.

Przedkładany projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie wymaga uzyskania opinii, powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców* (Dz.U. z 2025 r. poz. 1480 z późn. zm.), co do zasady nie będzie mieć wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ specyfika działalności, z którą wiąże się projekt rozporządzenia ma wysokospecjalistyczny charakter i zakłada się, że będzie podejmowana przez dużych przedsiębiorców, mających doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności regulowanej Pgg. Wyznaczenie lokalizacji potencjalnych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla będzie wpływało na zróżnicowanie konkurencyjności dużych przedsiębiorstw sektora przemysłowego w obszarze zainteresowania zastosowaniem technologii wychwyty, transportu i podziemnego składowania dwutlenku węgla. Związane jest to z kosztami wychwyty dwutlenku węgla z instalacji spalania paliw i transportu do miejsca jego składowania w formacjach geologicznych. W tym przypadku korzystniejsze, pod względem ekonomicznym, warunki przesyłu dwutlenku węgla będą dotyczyć emitentów zainteresowanych podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, których instalacje położone są w mniejszej odległości od obszarów wyznaczonych niniejszą regulacją. Wejście w życie rozporządzenia będzie więc pośrednio wpływało na konkurencyjność przedsiębiorstw (głównie dużych) z uwagi na odległości pomiędzy źródłem wychwyty dwutlenku węgla, a miejscem jego geologicznego składowania (im bliżej przedsiębiorstwo będzie wskazanej w rozporządzeniu lokalizacji tym niższe będą koszty, głównie w zakresie transportu dwutlenku węgla).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2025 r. poz. 677 z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2026 r. poz. 404 z późn. zm.), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom oraz umożliwienia zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem, w trybie art. 7 ww. ustawy *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa*.